

Kan tro ændre liv?

KAN ET INDIVIDTS TRO HAVE EN EFFEKT I SAMFUNDET?

KIRKEHISTORIEN ER FYLDT MED SKANDALER, MAGTMISBRUG OG FORFØLGELSE AF ANDERLEDESTÆNKENDE.

MEN DET ER IKKE HELE HISTORIEN.

DER HAR I HISTORIENS LØB VÆRET KVINDER OG MÆND, SOM GENNEM DERES TRO PÅ JESUS KRISTUS PÅ HVER SIN MÅDE HAR BRAGT FORANDRING I DERES OMGIVELSER.

MØDESTED AMAGER HAR KIGGET DYBT IND I HISTORIENS ARKIVER OG VIL HVER MÅNED KORT INTRODUCERE ÉN AF DISSE INTERESSANTE SKIKKELSER.

DE KOMMER FRA FORSKELLIGE KIRKELIGE TRADITIONER. NOGLE ER KATOLSKE HELGENER. DET, DE HAR TIL FÆLLES, ER EN DYB TRO PÅ DEN TREENIGE GUD OG OVERBEVISNING OM, AT DET ER BEDRE AT TÆNDE ET LYS END AT FORBANDE MØRKET.

Corrie ten Boom 1892 -1983

”Jeg har oplevet Hans nærvær i det dybeste helvede, som mennesket kan skabe. Jeg har virkelig testet Bibelens løfter og, tro mig, man kan stole på dem.”

Kvarterhuset, Jemtelandsgade 3, 4.sal,

2300 København S

tlf. 82325527 / 50419720

www.modestedamager.dk

Corrie ten Boom, en hollandsk urmager hjalp hundredvis af jøder og modstandsfolk på flugt i det besatte Holland under anden verdenskrig, blev fanget og sendt til en koncentrationslejr. Efter krigen rejste hun rundt og fortalte om sine erfaringer og om Guds vidunderlige nærvær.

Tro, bøn og ure var Corries familiearv. I 1837 havde en dybt troende urmager, Willem ten Boom åbnet en urmagerforretning i Haarlem, Holland. Willem holdt ugentlige bønnemøder, hvor han blandt andet bad for det jødiske mindretal i Europa. Han videregav både sin forretning og sin tro til sin søn, Casper. Casper fortsatte med bønnemøderne, og hans fire børn, med Corrie som det yngste, voksede op med dem. Corrie lærte sin fars og farfars håndværk og blev boende hos sin far i familiehjemmet sammen med sin ældre søster, Betsie.

Den 48-årige Corries stille liv blev forstyrret, da Tyskland i 1940 besatte Holland. Da nazisterne strammede op om jødeforfølgelserne, kunne de ikke vende det blinde øje til. Men hvad kunne man gøre mod besætternes frygtelige magt?

“Vær aldrig bange for at overlade en ukendt fremtid til en kendt Gud.”

Corrie, Betsie og Casper stod foran et afgørende valg en dag i 1942, da en finklædt jødisk kvinde stod ved deres dør med en kuffert i hånden. Hendes mand var blevet taget af nazisterne og hendes søn var gået i skjul, og hun havde ingen steder at tage til. Hun havde hørt, at familien ten Boom var venligt indstillet overfor jøder og bad nu om hjælp, forskrækket og desperat.

Det blev starten på en udvikling, som gjorde familiehuset til et skulested for jøder og modstandsfolk på flugt. De byggede en ekstra væg i Corries soveværelse, så der opstod et lille rum, hvor husets illegale beboere kunne gemme sig i en nødsituation. Rummet fik navnet “Skjulestedet”.

Ten Boom huset, med kodenavnet “Béjé”, var velbesøgt af aktivister og folk på flugt. Det er estimeret, at omkring 800 jøder og modstandsfolk blev hjulpet af familien ten Boom og deres venner. Det travle hus tiltrak uundgåeligt også forkert opmærksomhed. Gestapo brød ind i huset d. 28.2.1944 og anholdt alle, der befandt sig i huset. Men de fandt ikke de fem personer, som nåede at gemme sig i det lille rum ved siden af Corries soveværelse. Hundrede års forbøn for jøder sluttede brat i huset, men den havde nået at bære frugt.

“Du kan ikke lære, at Kristus er alt, som du har brug for, førend Kristus er det eneste du har.”

Corrie og Betsie sad i forskellige fængsler og blev til sidst sendt til Ravensbrück koncentrationslejr for kvinder i nærheden af Berlin. Gennem alle de grusomme oplevelser, som disse to kvinder gennemgik, fik de styrke fra deres daglige bøn. De havde smuglet en Bibel ind i lejren, og efter deres udmattende lange arbejdsdage holdt de bønnemøder med deres medfanger midt i barakkernes elendighed – kulde, sult, snavs, smerte, sygdom og død. Betsie døde i Ravensbrück i december 1944. Snart efter blev Corrie løsladt - ved fejl, som hun senere fandt ud af. En uge efter hendes løsladelse blev alle kvinderne i hendes aldersgruppe i Ravensbrück sendt til gaskammeret.

En stor del af Corries nærmeste omgangskreds skulle betale for deres aktiviteter med livet. Corrie havde overlevet mirakuløst. Livet var en gave. Efter krigen følte hun sig kaldet til at fortælle sin historie og til at sprede budskabet om tilgivelse og forsoning. Hun skrev mange bøger om sine oplevelser i krigstiden og i koncentrationslejren. Hendes memoirer fra krigstiden, “Skjulestedet” er også blevet filmatiseret.

Corrie ten Boom døde i Californien på sin 91-års fødselsdag d. 15.4.1983.